



ODLUKA O NEPRIHVATLJIVOSTI

Datum usvajanja: 07. mart 2017. godine

Slučaj br. 2015-06

X.C.

protiv

EULEX-a

Komisija za razmatranje ljudskih prava, na zasedanju 07. marta 2017. godine sa sledećim prisutnim članovima:

Gđa Magda MIERZEWSKA, predsedavajući član
G. Guénaël METTRAUX, član
Gđa Elka ERMENKOVA, član

Uz asistenciju
G. John J. RYAN, viši pravni službenik
Gđa Noora AARNIO, pravni službenik

Uvezši u razmatranje gore pomenutu žalbu, predstavljenu u skladu sa Zajedničkom Akcijom Saveta 2008/124/CFSP koja datira od 04. februara 2008. godine, EULEX-ovim Konceptom odgovornosti koji datira od 29. oktobra 2009. god. o osnivanju Komisije za razmatranje ljudskih prava i Pravilnika o radu Komisije prema poslednjim izmenama od 15. januara 2013. godine,

Nakon većanja, odlučila sledeće:

I. POSTUPAK PRED KOMISIJOM

1. Žalba je registrovana 27. maja 2015. godine.

2. Dana 14. februara 2017. godine, Komisija je od žalioca zatražila da podnese naknadne informacije o statusu krivičnog postupka kao i relevantne dokumente.
3. Dana 21. februara 2017. godine, žalilac je dostavio tražene dokumente.

II. ČINJENICE

4. Činjenice koje je žalilac podneo mogu se ukratko opisati kao što sledi:

Specijalni tužilac EULEX-a je u avgustu 2014. godine u Osnovnom Sudu u Prištini podigao optužnicu protiv žalioca. Žalilac je optužen za saučesništvo u pljački. U vreme kada je žalba registrovana pred komisijom suđenje protiv žalioca je bilo na čekanju pred tim sudom, gde je sudsko veće bilo sačinjeno od dvojice sudija iz EULEX-a i jednog kosovskog sudije.

5. Tokom postupka, žalilac je obavestio sud o primenljivosti principa „*ne bis in idem*“ i „*res judicata*“ na njegovom slučaju. Sud je obavestio stranke da će pozabaviti pitanjem „*ne bis in idem*“ u presudi i na taj način će moći da se uloži žalba na isto.
6. Takođe, NVO „QKRMT“ je iznela pitanje primenljivosti principa „*ne bis in idem*“ i „*res judicata*“ na slučaj žalioca u vidu pisma upućenog EULEX-u. U odgovoru na ovaj zahtev, koji datira od 31. marta 2015. godine, kancelarija šefa kadra EULEX-a je navela da je pitanje još uvek pod sudskim razmatranjem.
7. U svojoj presudi od 07. avgusta 2015. godine, Osnovni sud u Prištini proglašio je žalioca krivim. U svom obrazloženju Osnovni sud je spomenuo uticaj presude donete u Bahreinu u krivičnom postupku protiv žalioca u vezi primenljivosti principa „*ne bis in idem*“ detaljno i doneli su zaključak da se princip ne može primeniti u ovom slučaju.
8. Žaliočev branilac je uložio žalbu na presudu. U tom pogledu on je izjavio da je član 4. ZKPK-a, gde je definisan princip „*ne bis in idem*“ prekršen. Sledeća pitanja su takođe izneta pred Osnovnim Sudom:
 - Princip „*ne bis in idem*“ je dobro ustanovljen i univerzalni princip međunarodnog prava. Kao takav ima apsolutni karakter i stoga se ne sme ignoristi.

Takođe član 4. ZKPK-a, članovi 22.2 i 145.2 Ustava Kosova kao i član 4. Naknadnog protokola br. 7. Evropske Konvencije za ljudska prava prepoznaju ovaj princip. Pored toga, član 35.1 Evropske konvencije za prenos postupka povodom krivičnih pitanja eksplisitno spominju princip „*ne bis in idem*“. Ova konvencija je ratifikovana od strane Jugoslavije i primenljiva je na Kosovu na osnovu UNMIK-ove uredbe 1999/24. U skladu s tim, navodi se da princip „*ne bis in idem*“ treba sprovoditi na Kosovu a naročito konkretno u ovom slučaju. Na tom osnovu, žaliočev branilac tvrdi da se suđenje u Osnovnom sudu ne treba smatrati važećim pošto je isti prekršio spomenuti princip.

- Ostalo je nejasno da li su dve presude iz Bahreina za koje je rečeno da izazivaju primenu principa „*ne bis in idem*“ još uvek važeće/primenljive. Takođe je nejasno koje su vlasti u Bahreinu ovlašćene da preokrenu te presude. Prema tome, nije bilo garancija da te odluke neće biti sprovedene. Shodno tome je žaliočev branilac nagovestio da Osnovni sud nije adekvatno odgovorio na ova pitanja. Prema tome on je izjavio da Apelacioni sud treba da obrati pažnju na ovaj ključni princip i doneše prihvatljivu odluku.
9. Dana 11. avgusta 2016. godine, Apelacioni sud je putem komisije sastavljene od samo lokalnih sudija doneo svoju presudu. Sud je prihvatio žalbu i izmenio presudu alu jedino u pogledu kažnjavanja. U svom obrazloženju, Apelacioni sud je odbacio žaliočeve podneske povodom primenljivosti principa „*ne bis in idem*“ u njegovom predmetu.

III. ŽALBE

10. Žalilac tvrdi da mu je suđeno, proglašen je krivim i osuđen na doživotnu robiju za potpuno isto krivično delo za koje je ranije proglašen krivim u Kraljevini Bahrein.
11. Žalilac dalje navodi da je maltretiran tokom boravka u pritvoru. On tvrdi da su mu ruke i noge bile vezane lisicama na okrutan način, da je bio sam u ćeliji skoro godinu dana, da mu nije obezbeđeno medicinsko lečenje i da nikakva klasifikacija zatvorenika nije urađena (koja bi mu omogućila da bude pušten na slobodu tokom vikenda). On tvrdi da su iz EULEX-a trebali da ga posete.
12. Žalilac tvrdi da je njegovo pravo na pravično suđenje (naročito, principi *ne bis in idem* i *res judicata*) i njegovo pravo da ne bude podvrgnut mučenju i ponižavajućem postupanju prekršeno.

IV. ZAKON

Opšti uslovi prihvatljivosti

13. Kao stvar materijalnog prava, Komisija je ovlašćena da primjenjuje instrumente za ljudska prava koji su 29. oktobra 2009. godine definisani EULEX-ovim Konceptom Odgovornosti o osnivanju Komisije za razmatranje ljudskih prava. Od posebne važnosti za rad Komisije jesu Evropska konvencija za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (čitaj: Konvencija) i Međunarodna povelja o građanskim i političkim pravima koje određuju minimalne standarde za zaštitu ljudskih prava koje javne vlasti moraju da garantuju u svim demokratskim pravnim sistemima.
14. Pre razmatranja osnovanosti žalbe Komisija mora da odluči da li da prihvati žalbu, uvezvi u obzir kriterijume prihvatljivosti kao što su formulisani u pravilu 29. Pravilnika o radu Komisije.
15. Shodno pravilu 25. stav 1. iz Pravilnika o radu, Komisija može da ispita žalbe koje se odnose na kršenja ljudskih prava od strane EULEX-a na Kosovu tokom sprovođenja svog izvršnog mandata unutar sektora pravosuđa, policije i carine.

Navodno kršenje prava na pravično suđenje

16. Komisija konstatiše da se žaliočeva pritužba odnosi na krivični postupak vođen pred kosovskim sudovima.
17. Komisija je u nekoliko navrata konstatovala da, shodno pravilu 25., paragraf 1., na osnovu koncepta odgovornosti u OPLAN-u EULEX-a na Kosovu, u principu ne može da razmatra sudske postupke koji su vođeni pred kosovskim sudovima. U zavisnosti od dole spomenute kvalifikacije, Komisija nema nadležnost niti u pogledu administrativnih a ni sudske aspekata rada kosovskih sudova. One spadaju isključivo unutar nadležnosti samih kosovskih sudova. Štaviše, Komisija je već konstatovala da činjenica da sudije EULEX-a sede na klipi bilo kog suda ne umanjuje činjenicu da taj sud čini deo kosovskog pravosuđa (vidi, među mnogim drugim slučajevima, *Fahri Rexhepi protiv EULEX-a*, br. 2014-19, od 10. novembra 2014. god., par. 12; *Tomë Krasniqi protiv EULEX-a*, br. 2014-04, od 27. maja 2014. god., par. 14; *Gani Zeka protiv EULEX-a*, br. 2013-15, od 04. februara 2014. god., par. 13.).

18. Prema tome, Komisija u principu ne može da razmatra odluke sudova čiji sastav takođe čine sudske organe EULEX-a. Komisija je već konstatovala da pod određenim okolnostima nadležnost iste može da obuhvati odluke i postupke sudskeh organa kao takve, naročito gde pouzdani navodi o kršenju ljudskih prava koja se pripisuju sudijama EULEX-a nisu u potpunosti rešeni od strane nadležnih sudskeh organa vlasti u žalbenim postupcima (*Milica Radunović protiv EULEX-a*, br. 2014-02, od 12. novembra 2015. god., par. 17; *Tomë Krasniqi protiv EULEX-a*, br. 2014-04, od 27. maja 2014. god., par. 15.).
19. Međutim, u ovom slučaju Komisija konstatiše da je u presudi Osnovnog suda u Prištini ispitana primenljivost principa „*ne bis in idem*“. Ne ubeđen obrazloženjem osnovnog suda žalilac je izneo pitanje u svojoj žalbi i apelacioni sud je ponovo ispitao primenljivost tog principa. Komisija konstatiše da je apelacioni sud ispitao žaliočeve argumente tako da je njegova žalba na kršenje njegovih prava u potpunosti razmotrena od strane nadležnih pravosudnih organa.
20. Stoga sledi da ovaj deo žalbe ne spada unutar sfere mandata Komisije, kao što je formulisano u pravilu 25. Pravilnika o radu komisije i OPLAN-u EULEX-a na Kosovu.

Navodno maltretiranje tokom boravka u pritvoru

21. Komisija konstatiše da se ne tvrdi, a kamo li da je prikazano, da je EULEX na bilo koji način umešan u navodna kršenja žaliočevih prava, niti ukazuje na kažnjiv neuspeh u postupanju sa njihove strane.
22. Komisija priznaje da su pitanja izneta od strane žalioca ozbiljne prirode i stoga se nadležni organi vlasti njima trebaju baviti pažljivo, ali ta pitanja ipak spadaju van nadležnosti komisije, kao što je i formulisano u pravilu 25. Pravilnika o radu komisije i OPLAN-u EULEX-a na Kosovu (vidi *Dobrivoje Radovanović protiv EULEX-a*, br. 2015-07, od 27. juna 2016. god., par. 10-11; *Jovanka, Dragan i Milan Vuković protiv EULEX-a*, br. 2013-18, od 07. aprila 2014. god., par. 11-12).

IZ TIH RAZLOGA,

Komisija, jednoglasno, smatra da nema nadležnost da razmatra žalbu, jer ista spada van njene nadležnosti u smislu značenja člana 25. (1) Pravilnika o radu Komisije, i

PROGLAŠAVA ŽALBU NEPRIHVATLJIVOM.

U ime Komisije,

John J. RYAN
Viši pravni službenik



Magda MIERZEWSKA
Predsedavajući član